

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3201/2020
14.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зоране Делибашић, председника већа, Гордане Комненић, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља „Стари град“, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Весна Милановић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/20 од 06.07.2020. године, у седници одржаној 14.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/20 од 06.07.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 559/20 од 06.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3124/17 од 02.10.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев па је утврђено да је ништав анекс уговора о раду бр. .. од 31.01.2006. године, који је тужилац закључио са туженим. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка од 190.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана када наступе услови за извршење па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 559/20 од 06.07.2020. године, ставом првим изреке одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију туженог.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца и утврђено да је ништав анекс уговора о раду бр. .. од 31.01.2006. године, који је тужилац закључио са

туженим. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, имајући у виду да материјално право, као ни правно схватање на којем је заснована побијана одлука, нису у супротности са правним ставом израженим кроз одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 07.11.2017. године. Предмет тужбеног захтева је да се утврди да је ништав анекс уговора о раду бр. .. од 31.01.2006. године, који је тужилац закључио са туженим, а којим је измењен део уговора о раду који се односи на обрачун и исплату зараде.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), иако тужилац тужбом тражи заштиту права из радног односа, предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ да се утврди да је ништав анекс уговора о раду бр. .. од 31.01.2006. године, који је тужилац закључио са туженим, којим је измењен део уговора о раду који се односи на обрачун и исплату зараде, то ни ревизија туженог није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Зорана Делибашић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић